

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HOE BETONLAND EEN BLOEMENLAND WERD

Een modern toneelspel voor jong en oud

door

Liva Willems

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1012

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HOE BETONLAND EEN BLOEMENLAND WERD* op te voeren moet de naam van auteur *LIVA WILLEMS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1982 Toneelfonds J. Janssens/Liva Willems
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Het stuk speelt in het jaar 2.500 op een kleine planeet: Betonland, dat zijn immobilieënnaam dankt aan de koninklijke hobby om elke ruimte rechttoe, rechtaan, zowel horizontaal als vertikaal vol snelverhardend beton te gieten. (Waarbij, helaas, de planeetneuroosjes ook in het koninklijk paleis - niet uitblijven.)

P E R S O N E N .

KONING STAALBLOK: De strenge vorst, heeft een hart van beton met een enkel scheurtje erin, ten gunste van zijn dochter Floortje.

PRINSES FLOORTJE: De mooie en tere prinses, kwijnt weg bij gebrek aan bloemen.

WACHTER GRIJS: (erg struis) Twee volgzame en dus niet al te intelli-

WACHTER GRIES: (piepklein) gente ordebewakers. In de grond - tamelijk diep - niet zo kwaad.

KAMENIER BRODERIE: Een wat oudere bewaarster van het prinsesselijk welzijn en linnengoed (in deze volgorde) (tante Broddeltje tante van Jepoe en Klora voor de familie) specialiteit; het genezen van kwalen met gruwelijke huismiddeltjes.

JEPOE: Een stevige branie-achtige Betonlandjongen broer van Klora.

KLORA: Een fijngevoelig en vriendelijk Betonlandmeisje.

MOEDER: De lieve moeder van Jepoe en Klora en daardoor reeds een hoofdrol waard, denkt, dubt en tobt over vroeger "toen er nog bloemen waren".

ERIK: Een van klorofiel doordrenkte, jeugdige vertegenwoordiger van Bloemenland, pienter en goedgehartig.

TINNEKE-TON: Volslank zusje van Erik, bereid om met hem door het vuur en langs de wachters te gaan om bloemen en vreugde te brengen. Streefdoel: verwijdering van "vol" bij het germanistisch adjektief volslank.

PROFESSOR POEDERLEE: Een waardige eskulaap, die veel geleerde ahum's en aha's produceert.

MENEER MOERMAN: Gespleten persoonlijkheid nummer 1 bij daglicht werkzaam aan de lopende band in de raketfabriek. Bij kunstlicht (dubbele betekenis) : een dichter bij de genade van....(vrij in te vullen)

MENEER IJZERVLECHT: Gespleten persoonlijkheid nummer 2 bij daglicht een op de arbeidsmarkt hoog-gekwoteerde ijzer-vlechterbetonwerker. Bij kunst en kaarslicht: een schilder

---

Eén dekor: speelbaar op drie plans.

1) Het koninklijk paleis.

Enkele treden hoog, met troon en rustbed van prinses in opblaasbare plastic, een verschuifbaar gordijn voor het rustbed.

2) Een huiskamer.

Onderaan in flatgebouw, waar Klora en Jepoe wonen.

3) Een betonplein.

Tussen paleis en flatgebouw, met in het midden een strakke, betonnen zuil als standbeeld en symbool van Betonland.

Verskillende, gesuggereerde wolkenkrabbers op de achtergrond.

Totaalindruk van het dekor zeer futuristisch.

Kostumes van spelers zeer sober en rechtlijnig.

Collant met enkele details die functie aanduiden.

bv. WACHTERS: helm, lendenband, beenkappen

KINDEREN: overgooier in gemetalliseerde stof of papier (geen hevige kleuren.)

MOEDER: idem

KAMENIER: idem, met schortje en hoofdkapje.

KONING EN PRINSES: zelfde als andere Betonlanders, maar iets meer versierd en met kroontje.

MENEER MOERMAN: rechtlijnig zoals andere bewoners

MENEER IJZERVLECHT: idem, maar extra bijgetooid met slingers linten en kralensnoeren die hem op een hippie doen lijken.

BEZOEKKINDEREN UIT BLOEMENLAND: gewoon jurkje en lange broeken (liefst hevige kleuren) zoals huidige kinderen. Wel dragen ze een kartonnen helm met doorkijk wanneer ze aankomen met de raket en ook wanneer ze vertrekken.

NATIONAAL BETONLIED.

(uit volle borst)

O, duurzaam land van Beton en Staal en Stenen
 elke dag
 elke week
 en elk jaar
 zie we jou
 en we kijken om ons henen
 zijn we fier en staan we voor je klaar !
 Blijf nog lang ons mooi betonnen landje,
 zoveel steen
 en nergens een gazon.....

(Refrein)

(uit nog vollere borst)

Al ben jij ruw, wij zwaaien met ons handje
 Heil ons Land ! van Staal en van Beton !
 Al ben jij ruw, wij zwaaien met ons handje
 Heil ons Land ! van Staal en van Beton ! van Beton !

Voetnota van de auteur.

(mag beslist niet op de wijze van de geliefde Brabançonne gezongen worden, de komponist dient een evenwaardige, zo mogelijk nog passioneeler melodie te bedenken.)

E E R S T E   D E E L

Plein.

(Jepoe en Klora spelen rond betonzuil. Hollen, aantikken. Lachen en lawaai maken.)

KLORA: Eigenlijk zouden we stil moeten zijn. Want je weet het ook: dit plein is verboden voor kinderen.

JEPOE: Ach zeg, wij wonen aan dit plein. Als we nog niet eens mogen lachen.

KLORA: (kijkt omhoog naar paleis)

Maar je weet toch dat de prinses ziek is.

JEPOE: Dat weet ik, ja. En ik vraag me af hoe het mogelijk is dat iemand in het jaar 2.500 nog ziek kan zijn.

Ziek zijn en dokters.....dat bestaat niet meer.

KLORA: Toch wel. De prinses is ziek. En dus moeten we wat stiller spelen. Dat komt ervan als je zo dicht bij het paleis van de koning woont.

JEPOE: Vroeger vond ik dat wel interessant. Maar nu niet meer, hoor. Al die poespas rond de ziekte van prinses Floortje.

KLORA: Ssjjt.....dat de koning jou niet hoort. Of de wachters.....
(Paleis wordt verlicht)

KLORA: Kijk, het licht gaat aan in de troonzaal. Stil.....dat is het teken dat de koning er is.

JEPOE: Of gaat komen. Kijk.....

Paleis.

(Koning op. De twee wachters volgen hem.)

KONING: (bars) Wachter Grijs !

GRIJS: (treedt aan) Jawel Majesteit.

KONING: (bars) Wachter Gries !

GRIES: (treedt aan) Jawel Majesteit.

KONING: In Betonland moet rust en orde heersen. Orde en rust. Dat zeg ik, koning Staalblok.

GRIJS: Jawel, Majesteit. Orde en.....

GRIES: (stoot hem) rust !

GRIJS: Rust, Majesteit.

KONING: En ik wil dat jullie gaan rondkijken of dat werkelijk zo is.

GRIES EN GRIJS: (samen) Jawel, Majesteit.

KONING: (dreigend) En als dat niet zo is.....

GRIES EN GRIJS: (samen) De gevangenis in, Majesteit !

KONING: Inderdaad. Dat is jullie taak.

GRIES EN GRIJS: (samen) Jawel, Majesteit.

KONING: Vooruit, doe jullie plicht.

GRIES EN GRIJS: Jawel, Majesteit. (salueren)

(Gries en Grijs via trappen tot op het plein, marcheren daar)

(Koning af.)

Plein.

KLORA: Daar heb je 't al. Ik wil naar moeder.

JEPOE: Dadelijk. Eerst horen wat ze gaan zeggen.

(Klora en Jepoe verstoppen zich.)

(Wachters marcheren rond, wel in de pas, niet in de pas. Gries blijft steeds een pas achter. Jepoe en Klora giechelen.)

GRIJS: (blijft staan) In naam van koning Staalblok !

Aan de bevolking van Betonland ! In Betonland moet orde en....en...

GRIES: rust !

GRIJS: en rust heersen. Koning Staalblok wil dat iedereen hard werkt.

GRIES: En niemand mag bloemen hebben.

GRIJS: De koning meldt dat prinses Floortje ziek is. De koning denkt....De koning denkt....hij denkt....

GRIES: (stil) Dat nadenken duurt te lang. (luid) De koning denkt dat het komt omdat niet iedereen evenveel van Betonland houdt.

GRIJS: Juist. (grijpt naar zijn hart) Houden. Liefhebben. Gaarne zien.

GRIES: (gaat vlug voor Grijs staan) De koning zegt dat het verboden is, in Betonland, met zijn kop in de wolken te lopen.

JEPOE: (tot Klora, wijst) Er wonen er wel met hun kop in de wolken.

GRIJS: Iedereen is verplicht van Betonland te houden.

GRIES: Op straf van gevangenis.

GRIJS: (nadrukkelijk) En nogmaals: Bloemen zijn verboden !

Ook op straf van gevangenis.

GRIES: Zelfs de dood !

GRIJS: Op straf van dood !

(Gries en Grijs Marcheren, weer even moeilijk in de pas, af.)

(Klora en Jepoe komen te voorschijn.)

KLORA: Dat begrijp ik niet, Jepoe. Iedereen houdt toch van Betonland. Ik hou er heel veel van.

JEPOE: Ik ook. Betonland is de mooiste planeet die er bestaat.

Overal beton.....(kijkt goedkeurend rond) Overal.

KLORA: En van die bloemen die verboden zijn. Weet jij wat dat is: bloemen ?

JEPOE: Och, zeker iets van de grote mensen.

KLORA: Kom, we gaan naar moeder. Of nee, we moeten iets voor haar meebrengen. (loopt zoekend rond. Raapt steenklompje op) Kijk eens wat ik heb, ik heb een mooi stuk beton gevonden.

(Jepoe zoekt, raapt er ook een op)

JEPOE: Ik ook. En nog groter dan het jouwe.

KLORA: Maar het mijne is mooier.

(keuren elkaars sten. Naar huiskamer)

Huiskamer.

KLORA: Oe-hoe ! Mams ! We zijn weer thuis ! (tot Jepoe)

Ze zal wat blij zijn als ze ziet wat we voor haar meebrachten.

JEPOE: En als ze hoort wat we op school leerden.

KLORA: Hee ja, da's waar. (roept) Mams !

(Moeder op, zichtbaar bedroefd. Jepoe en Klora geven de steenklompjes.)

KLORA: Hier mams, voor jou ! Omdat je de liefste en de beste moeder van de hele planeet bent.

JEPOE: En hier ! Voor de tofste moeder van Betonland, een prachtig stuk beton.

MOEDER: (geforceerd blij) O, dank je wel, kinderen.

Ze zijn....wel, het is erg vriendelijk van jullie. Ik zal ze hier in de vaas leggen. Bij de anderen. (legt klompen in vaas) Vroeger vroeger....ja, toen diende een vaas voor.....of nee....

KLORA: Ben je niet blij, mams ?

MOEDER: Maar ja, (veegt ogen af) heel blij.

Jullie zijn lieve kinderen.

JEPOE: Mams, heb jij ook de wachters gehoord ? We stonden op het plein en we hebben alles afgekeken. O, 't was gezellig. Ze maakten er weer een nummertje van, is 't niet Klora ? (stoot Klora aan, Klora lacht)

MOEDER: (bij zichzelf) Tegenwoordig hoor je ze elke dag. En wat de paleiswachters omroepen is geen goed nieuws....

JEPOE: Maar wij hebben toch erg moeten lachen. Is 't niet, Klora ? (stoot Klora aan)

KLORA: O ja, zeg ! Orde en.....

JEPOE: Rust ! En geen.....

KLORA: (onderbreekt Jepoe) Zeg, mams, wat is dat toch ? Bloemen ?

JEPOE: Ja, het is iets dat verboden is. (tot Klora) Hee, Klora ? Bloemen zijn verboden op straf van gevangenis.

KLORA: Achter de tralies ?

JEPOE: In de nor ! Wie bloemen heeft gaat de nor in.

Maar....wat zijn bloemen ?

KLORA: Moeder weet het. (tot moeder) Is 't niet waar, mams ?

Jij weet het.

MOEDER: (bedroefd) Nee Klora. Of beter....ik weet het wel, maar ik zeg het jullie niet. Het is verboden hier in Betonland over bloemen te spreken. Dat zelfs. 't Is ongelukkig.

KLORA: Ongelukkig. Nee hoor, wij zijn vrolijk !

JEPOE: (neemt Klora bij de hand voor een rondedans) Kijk maar ! (danst) En dan.....Betonland is toch de fijnste planeet die er bestaat ! Betonland ! Betonland !

KLORA: Ja, hoor ! (stopt plotseling met dansen) (Tot moeder.) Dat is onze tweede verrassing voor jou. (tot Jepoe) Is 't niet, Jepoe ?

JEPOE: (nadenkend) Verrass....O ja ! Het lied dat we vandaag op school leerden.

KLORA: Juist, broertje-lief. (tot moeder) En dat gaan we speciaal voor jou zingen. Ga daar zitten en luister naar je twee lieve (stoot Jepoe aan) kinderen.

JEPOE: Gaan zitten, mams. (duwt moeder neer op zitblok)

KLORA: En dan niet meer zo droef kijken, toe ?

Je moet blij kijken.

(Jepoe en Klora gaan achteruit tot op plein. De een buigt, dan de andere. Dan samen)

Plein.

JEPOE EN KLORA: (samen, plechtig) Het nationaal Betonlied.

(Jepoe en Klora zingen het lied. Marcheren rond de betonzuil en maken brede gebaren. Moeder luistert, veegt tranen weg. Wendt zich hoofdschuddend af. Raakt vaas aan met gebaar van "bloemen in vaas". Bedroefd af. Jepoe en Klora merken het niet. Zingen en marcheren voort. Herhalen het lied.)

(twee Wachters marcheren op.)

GRIES: Hee, kalm jullie ! Prinses Floortje is ziek.

GRIJS: Dit plein is verboden. Voor iedereen. En wie toch op het plein komt en er lawaai maakt houdt niet van de prinses.

GRIES: En dus ook niet van Betonland.

JEPOE: Maar daar houden wij juist wel veel van.

KLORA: Tuurlijk. We zongen er net een lied op.

Het nationaal Betonlied.

GRIJS: O da . Met alle woorden ?

(Jepoe en Kloro knikken)

GRIES: Dat kunnen wij alleen maar zingen met pom - pom - pom - pom pom ! Hee, Grijs ?

GRIJS: Hm, hm. (doet Gries teken te zwijgen.)

(tot Jepoe en Kloro) Wel, dan houden jullie van Betonland. Vooruit, 't is goed. Maar maak dat je hier wegkomt.

GRIES: En geen lawaai meer op 't plein, begrepen ?

GRIJS: Juist. Orde en .....

GRIES: rust !

GRIJS: Juist: rust ! Bevel van de koning.

JEPOE EN KLORA: (door elkaar) Natuurlijk mijnheer. Jawel mijnheer. (Wachters marcheren af)

(Jepoe en Kloro kijken hen na)

KLORA: Zou prinses Floortje echt zo ernstig ziek zijn ?

(Jepoe en Kloro blijven kijken)

Paleis. (verlicht)

(Koning op troon)

KONING: O, mijn hoofd. Ik denk veel te veel na over mijn lieve, zieke dochter. O, wat heb ik toch hoofdpijn.

(blijft even zitten met hoofd in de handen)

O, mijn hoofd. (plots) Kamenier Broderie !

Plein.

JEPOE: Broderie ! Dat is ons tante Broddeltje die in het paleis werkt !

KLORA: Ssjjt....dat mag je niet hardop zeggen. In het paleis heet ze heel deftig: kamenier Broderie.

JEPOE: 't Is toch ons tante Broddeltje.

KLORA: Ssjjt....jij....

Paleis.

KONING: Ik trek het me te veel aan. Ik weet het. O, mijn hoofd, mijn hoofd.

(bij laatste woorden Broderie op)

BRODERIE: Hoofdpijn ! Hebt u hoofdpijn, Majesteit ? Dan weet ik wat u moet doen. Uw voeten in een badje met heet water en veel azijn en een koude, natte doek om uw nek en in dat doek zeven kruisspinnen.

KONING: Dat helpt niets.

BRODERIE: Andersom helpt ook, Majesteit.

KONING: Zwijg, Broderie !

BRODERIE: (ijverig) En wat de ziekte van de prinses aangaat. (juichend) Ik ken een nieuwe remedie. Dat hebben we nog niet geprobeerd: vijf tomaten uitknippen, roeren met gesmolten chocolade, daarin zeventien haren van een wit konijn en dat dan.....

KONING: Zwijg Broderie. De prinses is niet alleen ziek. Ze is ook ongelukkig. En daar heb ik een remedie tegen. Luister: de kamer van de prinses is niet mooi genoeg.

Er moet meer beton in.

BRODERIE: Beton ?

KONING: Vind jij beton niet mooi ? Zo, zo.....

BRODERIE: (vlug) Jawel, Majesteit, ik hou van Betonland.....maar...

KONING: Niks te maren. Beton, ja, dat is het wat mijn dochter nodig heeft. Dat alleen kan haar helpen.

Een mooi, recht blok beton bij het bed van de prinses en ze zal genezen. Het zal haar opvrolijken..... (denkt na) Afgesproken, dus.. ja, ja.....een mooie, grote blok beton. Ja.....

BRODERIE: (vragend) Majesteit ?

KONING: (bij zich zelf) Dan zal ze beter worden.....mijn lieve dochter Floortje. (staat op) De wachters moeten het aan iedereen melden.

BRODERIE: Majesteit ? Ik ga het water heet maken.

KONING: (dreigend) Heet maken. Bedoel je heet water ?

BRODERIE: Ja, Majesteit.

KONING: (wijst naar zijn voeten) Toch niet om,...

BRODERIE: (vlug) Nee, nee, Majesteit. Om koffie te zetten..... voor U.....

KONING: Dan is 't goed.

(Broderie af)

Plein.

(De twee wachters op. Sleuren Meneer Moerman mee. Grijs trekt en Gries duwt.)

JEPOE: (tot Klora) Dat is meneer Moerman.

KLORA: Die boven ons op de 129 ste. verdieping woont ? Hij werkt in de raketfabriek ?

JEPOE: Ja, hij is het.

(Klora en Jepoe blijven kijken.)

GRIJS: (tot Moerman) Ha, kom mee jij. Naar de koning. Jij hebt over bloemen gepraat.

MOERMAN: Nietwaar !

GRIES: Wel waar ! Men heeft het ons verteld.

MOERMAN: Dan heeft men slecht geluisterd. Het was doorgewoone een woord dat in een gedicht kwam en 't was niet.....bloemen.

GRIJS EN GRIET: (samen) Jawel !

MOERMAN: Nee, 't was iets anders. Iets totaal anders. En in een gedicht.

GRIJS: Gedicht ? (tot Gries) Wat bedoelt hij daarmee ? (tot Moer) Wat is dat, een gedicht ?

MOERMAN: Dat zijn woorden aan elkaar en 't maakt de mensen draef of blij. En ik wil ze blij maken.

GRIJS: Ha, ha !....Blij maken met, hoe noem je dat ? Met te dichten ?

GRIES: Met te dichten van bloemen nogwel en dat is streng verboden.

MOERMAN: Niet van bloemen.

GRIJS: Wel, van een bloem.

MOERMAN: Nietwaar, van ploem !

(nadrukkelijk) Niet bloem, maar ploem !

GRIJS: Bloem of ploem, dat is het zelfde.

MOERMAN: Nietwaar, dat is een letter verschil.

(tot zaal) Is dat niet zo ? Bloem of ploem ? Dat is een letter verschil, nietwaar ?

(hopelijk roept zaal: ja !) Zie je wel, dat is een letter verschil.

GRIES: Letter ? Wat is een letter ?

GRIJS: Ik weet niet. Zal' ook wel verboden zijn door koning Staalblok.

GRIES: O ja, het komt in bloem en bloem is verboden. Zoals in dat gedicht.

GRIJS: En hoe was dan dat gedicht ?

MOERMAN: Dat zeg ik niet.

GRIJS: Ik wil het horen.

GRIES: Ik ook.

GRIJS: Wij zijn de wachters van de koning.

GRIES: En de koning is heel streng.

GRIJS: (dreigend) Dus zijn wij ook heel streng. Als je dat gedicht niet opzegt ga je zo naar de gevangenis.

MOERMAN: Goed dan. (rukt zich los) Jullie hebben het zelf gewild. Luister: stel je voor dat je in de raketfabriek werkt, aan de lopende band. Lawaai, veel lawaai. (Grijs en Gries knikken geboeid)

En je werkt daar. Vlug, vlug, want de raketten schuiven voorbij en je moet altijd maar hetzelfde moertje en vijsje indraaien. En dat moet vlug gaan ! En dat doe je heel de dag. Dat is je werk. (met gebaren)

vijze - vijze - vijze - vijs
moere - moere - moertje - moe
draaien, moeren, vijzen, vijs
grijze - vijze
visse - vijze
lijze - bijze, ik ben moe.....

GRIJS: (verbaasd) Is dat een gedicht ?

MOERMAN: Ja.

GRIES: Ik stond in de fabriek toen ik het hoorde. Echt waar, Grijs. Ik vind het knap.

GRIJS: Verdraaid, ik ook. Maar er komt toch niets in van bloem ?

MOERMAN: Ploem !

GRIJS: Wel, van ploem dan. Hoe komt dat ?

MOERMAN: Dat is nog een ander gedicht met die ploem. Maar het gedicht van daarnet is een werkgedicht. Ik zei het jullie toch. Heel de dag doe ik hetzelfde werk in de raketfabriek. Vreselijk.

GRIES: En een gedicht maken, dat helpt ?

MOERMAN: Natuurlijk, dan is het werk minder eentonig.

GRIES: (tot Grijs) Dat klinkt niet slecht.

GRIJS: (tot Gries) Dat kan ik ook. Wij moeten altijd stappen.

(Gries knikt) (Grijs stapt opzij en toont)

Stappe - stappe - stappen !

GRIES: Trappe - trappe - trappen !

(Moerman sluipt weg)

GRIJS: Links - rechts - links - rechts !

GRIES: Hm.....Rechtdoor en niet averechts !

GRIES EN GRIJS: (tot elkaar) Proficiat, wij zijn dichters.

(omarmen elkaar) Wij zijn dichters.

GRIES: Hee, waar is hij ?

GRIJS: Daar !

(Grijs en Gries achtervolgen Moerman en grijpen hem)

GRIES: We kunnen toch geen kollega gevangen nemen ?

GRIJS: Kollega ? Is hij soms soldaat ?

GRIES: Nee, dichter. En wij zijn nu ook dichters.

GRIJS: Da's waar. (tot Zaal) Willen we hem maar loslaten ?

(zaal: ja) (bedenkt zich) Hee, hee, wacht even.

(tot Gries) Naar wie moeten wij luisteren ? Naar die kinderen daar of naar koning Staalblok ?

GRIES: Wel....

GRIJS: In wiens dienst zijn wij ?

GRIES: Van koning Staalblok.

GRIJS: Wie beveelt ons ?

GRIES: Koning Staalblok.

GRIJS: (tot Moerman) Het spijt ons, kollega. Maar bevel is bevel.

GRIES: (spijtig) Je moet dus mee. Want je maakte een gedicht met bloem....

MOERMAN: Ploem !

GRIJS: Bloem !

MOERMAN: Ploem !

GRIES: Bloem !

(Grijs en Gries en Moerman kibbelend van bloem ! en ploem ! af.)

JEPOE: Wat jammer voor die goei meneer Moerman. Hij geeft ons zo vaak vijsjes en moertjes om te bikkelen.

(keert zich om) Zeg, mams !....(tot Klora) Hee, waar is moeder ?

KLORA: Ze is zeker weer naar binnen gegaan. Ze weent altijd maar de laatste tijd.

JEPOE: Ja, het is niet goed voor haar. Ze moet altijd maar aan bloemen denken.

KLORA: Sssjjtt.....niets over zeggen. Je merkt nu zelf hoe gevaarlijk het is. Die arme meneer Moerman. (kijkt naar paleis omhoog) Hij zal zo wel bij de koning gebracht worden.

(Paleis wordt verlicht)

Paleis.

(Koning op troon) (Grijs op)

GRIJS: Majesteit, we hebben een van uw onderdanen gevangen genomen. Hij heeft over bloemen gepraat.

KONING: Zo.

GRIJS: En gedichten gemaakt.

KONING: Zo....Gedichten. (nadenkend) Dat is woorden bij elkaar zetten, louter voor je plezier.

GRIJS: (ongemakkelijk) Jawel, Majesteit.

KONING: En dus met de kop in de wolken lopen. Maar dat is verschrikkelijk. (tot Grijs) Breng hem hier. Onmiddellijk !

(Moerman op, geduwd door Groes)

KONING: Zo, ben jij die.....dichter ?

MOERMAN: Precies Majesteit, (fier rechtop) ik ben dichter en ik ben er trots op.

KONING: Trots ? Dat je dichter bent ? Hoe is het mogelijk ?
(streng) In Betonland moet gewerkt worden. Dichten is flauwe praat verkopen. Het past niet bij beton.

MOERMAN: Inderdaad, Majesteit, het past niet bij beton.

KONING: Goed zo.

MOERMAN: (vervolgt) maar het helpt me om al dat beton te vergeten.

KONING: Wat ? Wat zeg je me daar ? Maak jij daarvoor gedichten ?

MOERMAN: Jawel, Majesteit. Het spijt me alleen dat hier in Betonland niet iedereen kan dichten. Uw onderdanen zouden dan veel gelukkiger zijn.

KONING: Dat heb ik nog nooit gehoord. Wat een brutaliteit. Besef jij wel wat je zegt, tot mij, de koning ?

MOERMAN: Jawel, Majesteit, ik ben er fier op een dichter te zijn.

KONING: (grijpt naar zijn hoofd) Dat loopt met zijn kop in de wolken en is er nog fier op ook.

Wachters, grijp hem ! (grijs en Gries schieten toe)

(tot Moer) Zo, jij bent niet tevreden met Betonland. Daarvoor verdien je straf. Een mooi voorbeeld voor die anderen, als jij de gevangenis invliegt. Want zo zijn er nog enkelen in Betonland. En daarom is mijn lieve dochter ziek. Dus, dubbele straf ! (tot Grijs en Gries) Wachters, in de gevangenis met hem !

(Prinses op, achternagelopen door Broderie)

BRODERIE: Niet doen, och Hoogheid, niet doen.

PRINSES: (zigt neer op rustbed) (smekend) Vader ?

BRODERIE: Hoogheid, u bent zo zwak. O, nu is het weer erger geworden. Nu moet u versterkende middelen nemen. (buigt zich over prinses)
Nu moet u een suikerklontje in elk oor stoppen en een doek met hete kervelsoep op uw hoofd en daarna om uw nek.....

MOERMAN: Om mijn nek ?

KONING: (tot Broderie en Moermans) Zwijg !

PRINSES: (komt moeizaam recht) Vader, alstublieft, ik hoorde wat er gaande is. Vader, alstublieft, dichter zijn is toch geen misdaad.

KONING: In Betonland is dat een grote misdaad. Hier moet gewerkt worden en daar moet iedereen mee tevreden zijn. Iedereen ! Begrepen ?

PRINSES: Maar vader, dichten is toch mooi.

KONING: Beton is nog veel mooier. Schaam je om die onzin.

(bij zichzelf) Mijn eigen dochter durft zulke dingen zeggen, aan mij, de koning van Betonland.